



פרשת דברים

ניתן להאזין לדרשות (גאת עורך העלון) בנושא 'תשעה באב' בקו פרשת

דרכים 0747962698 שלוחה 3 2 14

הכנה ט"בין הלחנים'

בעצם יעבוד בשביל כולם...
 הרי הילדים הקטנים עדיין דורשים תעסוקה, הגדולים גם הם באו מהשיבות או מהלימודים כדי לנוח, וגם ההורים רוצים לנוח, אז מי יבשל, מי ינקה, מי יסדר...
 מצפים מהילדים ליותר שקט, בזמן שהם דורשים ופעילים יותר. מצפים מהגדולים ליותר עזרה בבית, יותר שותפות, רוצים 'להרגיש' אותם כאן, אתנו, בזמן שהם באו לנוח ולצאת לפה ולשם. וההורים, רוצים גם הם להתפנק, די לעבודה ולשגרה. ובמצב כזה, כל תקרית קטנה, יותר מרגיזה, התגובה היא יותר חסרת סבלנות, כי אין לנו כבר כח, באנו לכאן כדי לנוח. זה דומה למישהו שחיפש בית מלון, וכנס לחדר כושר, הוא בא עם הרצון לנוח, ופתאום בא מישהו ואומר לו תתחיל להרים כאן, למשוך שם, תשכב, תרוץ, הוא יוצא משם מותש... אבל אם מראש הוא מגיע בידיעה שהוא הולך לעבוד קשה, ולהרוויח דברים אחרים, הוא יגיע בכוננות עליונה לעבודת המידות, וימצא לעצמו את הזמן למנוחה.

פרשת דברים, לרוב נקראת לפני תשעה באב, אז בדרך כלל מדברים על נושא החורבן והאבלות על בית המקדש בכלל, ועל תשעה באב בפרט.
 אבל צריך גם לזכור, שזו תמיד הפרשה שקוראים לפני שיוצאים ל'בין הזמנים', או בלשון העם - לחופש הגדול... נלמרות שאצלנו בני הישיבות הוא לא החופש הכי גדול מבחינת הזמן שלו, אולי מבחינת הנזקים שהוא משאיר אחריו בכיס ולפעמים גם ביראת שמים...
 וכמו שמתכוונים לתשעה באב, להבדיל, צריך גם להתכונן לחופש, לבין הזמנים. מה כבר יש להתכונן? תשאלו...
 יש ויש! החופש הזה מביא אתו המון נסיונות, בעבודת המידות, ביראת שמים, בחינוך, שיקולים לכלליים, ואם נתכונן אליו מראש, נפשית ופיזית, נוכל למנוע הרבה עוגמת נפש, ולהפיק את המירב.
 לכן נקדיש השבוע את העלון לנושא הזה, לכמה עצות קטנות, ולכמה דברים שצריך לתת עליהם את הדעת בימי הפרשה, ואם זה יועיל למישהו, והיה זה שכרנו.
 [אגב, למי שמטונין בחומר על ימי בין המצרים ותשעה באב, ניתן לקבל במייל המופיע בסוף המאמר, את החוברת שיצאה בשנה שעברה עם מספר שיחות בנושא, ניתן גם להאזין בקו 'פרשת דרכים' או להוריד ממערכת 'קול הלשון']



לתאם ציפיות

לכן, לפני שיוצאים לטיול, כדאי לנסות להגדיר לעצמנו בראש, בשביל מי היציאה הזו. אם מדובר בהורים שיוצאים עם הילדים, בשביל מי אתה כאן עכשיו, אם אתה כאן בשביל הילדים, תבוא על מנת לעבוד, תהיה סבלני אתם, תעשה מה שהם רוצים, אל תדחק בהם, אל תכעס, אתה כאן בשבילם!
 אותו הדבר לגבי אחים גדולים שהצטרפו לטיול משפחתי, או להפך, הם חייבים להבין שיש משהו מיוחד בטיול המשפחתי, הזדמנות להכיר יותר טוב את האחים הקטנים שלהם, שיום אחד יהפכו להיות גדולים כמוהם, זה הזמן ליצור קשר, להתחבר. למרות שבהתחלה התחושה קצת 'תקועה' ומביכה אצל חלק מהמשפחות, אבל ככל שנמצאים יותר ביחד על מנת להתחבר, הזמן עושה את שלו, קרחים מפשירים, וככה מתגבשים, וגיבוש משפחתי, הוא נכס לכל החיים.
 אגב, מותר להסביר לבני הבית שהטיול הזה מיועד בעיקר למנוחת ההורים, ואתם הילדים מצטרפים, עשינו טיול בשבילכם, עכשיו זה בשבילנו. או אפילו באותו טיול, היום הוא 'יום הילדים', מחר זה 'יום ההורים', יותר קברות צדיקים, יותר מנוחה על החוף, פחות אטרקציות.
 ברגע שיודעים, אנחנו כאן בשביל הילדים, בשביל האחים, או בשביל ההורים, ממילא מנמיכים ציפיות, יש פחות רצינות וחוסר סבלנות, יותר הבנה ופירגון, ואז, עם קצת מידות טובות, וקצת רצון טוב, ניתן להפיק את המירב מהטיול!



להתכונן לעבודת המידות

עד היום אני מחפש את הבית הזה שהכל שם מתנהל על מי מנוחות בחופש... בפרט בתים מלאי ילדים צפופים. יש מריבות של קטנים, ויש מריבות של גדולים... בקיצור ימי החופשה מביאים אתם עבודת המידות כמו שאמרנו.
 עבודת המידות לכולם, להורים, לאחים הגדולים, וגם לילדים הקטנים.
 ולכן עצה ראשונה: תתכוננו מראש לעבודת המידות! ישנה כאן איזושהי ניגודיות מסוימת, שכולם מתכוונים לנוח, ואף אחד לא באמת בא כדי לעבוד.
 ההורים, הרבה פעמים גם בשבילם אלו ימי חופשה. אם מדובר על צוותי החינוך, וכל מי שהעבודה שלו קשורה למוסדות החינוך (שומרים, טבחים, וכו') האברכים, וגם שאר עמך בית ישראל, כולם מכוונים את ימי החופש שלהם, לימי החופשה של הילדים.
 ככה שלא מן הנמנע, שכל בני המשפחה יהיו ביחד בבית שעות על גבי שעות. נכון שיש לנו עוד הרבה ימי 'חופשה' כביכול במהלך השנה, שבתות, חגים, פסח, סוכות, עם חול המועד שלהם, אבל יש הבדל.
 בימי החופש שסביב החגים, אף אחד לא בא כדי לנוח, אלו ימים מלאי עבודה ותעסוקה, ימים שלרוב גם אסורים במלאכה. אבל החופש הגדול, נתן לנו תחושה, שהנה, הגיע הזמן לנוח, להתפרק, מדובר בימים רגילים לחלוטין, אדם מוכן להוציא כסף, ולפעמים הרבה כסף, כדי לתת לעצמו תחושה של פינוק ומנוחה. וכאן מגיע הקונפליקט, הניגודיות, כשכולם באים לנוח, מי



תכנון מראש

כש'נופלים' לחופש בלי לתכנן שום דבר מראש, התסכול

והשעמום הם החברים הכי טובים!

לשבת מראש ולחשוב מה כדאי לעשות בחופש. אם מדובר בבית של ילדים קטנים, זה קצת יותר קל, ההורים צריכים לעבוד במתכונת של קייטנה.

למרות שזה נראה קצת מורכב אולי ומוזר, אבל זה שווה את הכל. להכין לוי"ז מסודר על המקרה, עם 'יום מים' ויום שדה, יום יצירה, יום ים, יום לרפת ויום הכנת עוגה.

ילד עסוק הוא ילד רגוע, יש להם למה לקום בבוקר, ויש למה ללכת לישון בלילה. זה אמנם מפעיל קצת יותר את ההורים, אבל עדיף לעבוד בקייטנה עם ילדים טובים, מאשר למצוא את עצמך מנסה להרגיע ילדים שרבים משתוללים ופורצים גבולות. אם בני הבית גדולים יותר, כדאי לתכנן אתם ביחד. גם אם מדובר בבחור או בחורה צעירים, שההורים לא ממש נראה שהם עובדים על תכנון כל שהוא, כדאי להם לשבת ולתכנן לעצמם את החופש.

לפרוס את השבועות האלו על טבלה, ולרשום קודם כל איפה אנחנו כבר 'סגורים', כאן יש 'קעמפ' או מחנה, כאן סיום מסכת, כאן 'על האש' אצל הדודים, ולראות מה נשאר.

בימים שנשארו, אפשר לתכנן כמה יציאות קטנות, כדורגל בפארק קרוב, טיול אופניים, יציאה משפחתית ברכבת ל'גני הושע', וכדומה.

ובכל השאר למצוא תעסוקה אישית. אם זה בחור שמחובר ללימוד, אז ישיבת בין הזמנים, קצת יציאות עם חברים יראי שמים.

ואם קשה לו ללמוד, אז למצוא לעצמו פרויקטים לחופש, אולי לעבוד עם מישהו בעבודה נקיה מפריצות, כמו גינון, מזגנים, צבע...

למרות שודאי יהיו כאלו שיגידו, מה, ניתן לבחור לעבוד?...? אולי אם הוא יטעם את טעם העבודה, ירצה אחר כך להמשיך לעבוד במקום ללמוד...

אז תדעו לכם, שלטעום את טעם השעמום, הרבה יותר גרוע מלטעום את טעם העבודה. ואם הבן שלכם משועמם, אז כדאי שאתם מראש תחפשו לו עבודה שלא יהיה לו כסף לעבוד בה תמיד, עבודת כפיים.

או לחילופין, תתנו לו פרויקטים בתוך הבית בתשלום, לסדר את הגינה, או את המחסן, לצבוע את הבית, מיונים, גניזה, מיחזור, העיקר שיהיה עסוק. הכסף שתשלמו לו להיות עסוק, שווה כל הון!

סדר יום

אין ערוך לחשיבות של סדר יום בחופש!

בני הבית צריכים להתרגל לשעות קימה ושינה. אם מדובר בילדים קטנים, אז להשכיב אותם בזמן סביר, להעיר אותם בזמן סביר, אסור לתת לשעות להתבלבל יותר מדי, כי אז הבית מאבד את כל היציבות שלו.

לא ברור מתי אוכלים, אין שעה מוגדרת לשינה, 'מורחים' את הזמן, וזה גורר שעמום ועצבים. לכן להיות עקביים על השעות גם בבין הזמנים.

אם מדובר בבני בית גדולים, כדאי לקבוע מראש שעות לארוחות, כולם יודעים שבשעה 10:00 אוכלים ביחד ארוחת בוקר, אחרי השעה הזו, מי שלא יהיה נוכח, יצטרך להסתדר לבד.

שעות מסודרות לארוחות צהרים וערב, ככה יש לכולם סדר יום בראש, ולפי זה הם מתכננים את הצעדים שלהם. חוץ מזה שזה גם מגבש מאד את המשפחה.

ממילא כדאי גם להכין ארוחות מגוונות יותר משאר ימות השנה, לקנות דגנים או מעדנים קצת יותר מעניינים, כל משפחה לפי הרמה שלה, 'לפנק' את בני הבית, כדי ליצור מצב של 'מנוחת הגוף והנפש'.



תחושת שחרור

ואם דברנו על מנוחת הנפש, כדאי לתת בבית בחופש תחושה של שחרור, לא להקפיד ולדקדק על כל דבר כמו שאר ימות השנה.

אפשר לאחר מעט את שעת השינה, וממילא גם את שעת הקימה, יותר חופשיות במשקאות וממתקים, כל משפחה והסגנון שלה.

להשתדל להעיר כמה שפחות. תגדיר לך מראש מה הדברים העקרוניים שעליהם מוכרחים להעיר, וחוץ מזה, מה שלא ממש עקרוני, לא להעיר! אבל הבעיה שיש כאלו הורים שכל דבר כמעט הוא עקרוני שאי אפשר לוותר עליו... זו באמת בעיה... להשתדל למצוא בזמן הזה שנמצאים הרבה עם הילדים, כמה שיותר דברים חיוביים, להחמיא להם, שתהיה בבית אווירה טובה, של כיף ונעימות.

לתת לילדים לחוות את ההורים בחוויה חיובית, להשתדל להיות נעימים וסבלניים כמה שאפשר, לשבת אתם למשחק, לנסוע קצת באופניים.

כי כמו שאמרנו, גם ההורים רוצים לנוח, ולפעמים הם שוכחים שבחופש יש להם הזדמנות להתחבב קצת על הילדים, אין שיטורי בית להכין, אין הסעה בשבע בבוקר, אז המציאות מאפשרת להשתחרר ולהנות ביחד, אז כדאי לנצל את זה.

להשתדל להיות עם כל ילד במאה אחוז לפחות עשר דקות כל יום, זה אולי נשמע קצת, אבל מי שיבדוק את עצמו אולי יראה, שהוא לא נותן לכל ילד בנפרד אפילו חצי מזה... ואולי בשבילו עשר דקות זה המון, אבל מי שיכול יותר אדרבה.



דרך ארץ

אם נחשוב לרגע, זה אחד הזמנים שהציבור שלנו, בני התורה, יוצאים מה'חורים' שלהם ומתראים בפני כל העם. הציבור שלנו הוא גדול, וזה הזמן שהציבור החילוני 'חווה' אותנו, 'מרגיש' אותנו, בפארקים, בחופים, בכבישים, באתרי נופש ומסלולים. אם נקפיד על כללי דרך ארץ ונימוס, זה יהיה קידוש ה' ארצי.

לתת תחושה שאוי ואבוי לילד שיזרוק משהו על הרצפה. אנשי קק"ל מזועזעים עד עמקי נפשם אם מלכלכים שמורת טבע... ומשום מה לא תמיד זה בוצר לציבור שלנו, וחבל...

לא 'להתלכלך' ביוכוחים על תורים, חניות, עקיפות, לא לדבר לא יפה, לשמור על הסביבה, לא להשחית, לא להרעיש, לראות את מצוות קידוש ה' כאחת מעשרת הדברות.



אתרים שומרי שבת

בשנה שעברה פרסמנו בימי החופש שני מאמרים שלמים על חשיבות הקניה וההליכה לאתרים שומרי שבת, אם נתאגד ככח אחד בהחלטה חזקה, נוכל להביא לסגירת המון אתרים בשבת. להשתדל לתכנן את הטיולים למקומות שומרי שבת, חנויות, לשאול, לברר, זה פועל גדולות ונצורות ומקדש שם שמים. אם אין ברירה אז אין ברירה, אבל אם אפשר להתאמץ על זה זו מצווה ענקית!

יהי רצון שנצא לחופשה לשלום, ונחזור לשלום, בגוף, בנפש, ברוחניות, ובממון, אמן. וקווי ה' יחליפו כח...

דברים אלו נערכו ונמסרו על ידי האברך דוד יעקב עבו -

מוהל מוסמך - 0504148948

ניתן לקבל את העלון במייל - david0504148948@gmail.com

כמו כן, ניתן להאזין לתכנים במגוון נושאים מאת עורך

העלון בקו פרשת דרכים - 0747962698

ובקול הלשון